

“La pandèmia ha acabat donant la raó a les tesis més surrealistes”

ENTREVISTA A

Sandra Palomo actriu

Este divendres, l'actriu tortosina puja a l'escenari de l'Auditori Felip Pedrell amb 'Les variacions Bildelberg', un cabaret de crítica política i social.

Tortosa Oriol Gracià

Les *Variacions Goldberg* de Johann Sebastian Bach van ser compostes per a entretenir el comte Kaiserling durant les seues nits d'insomni. I emulant el músic barroc, fa dos anys, l'actor Oriol Grau va crear *Les Variacions Bildelberg*, una obra de teatre picaresca per a entretenir els espectadors del segle XXI amb l'humor i les dosis de denúncia sobre temes polítics i socials. Així, el Brexit, Donald Trump, Jair Bolsonaro, el capitalisme, el feixisme, l'eutanàsia, la vella i la nova religió, la manipulació o la corrupció són la columna vertebral d'este cabaret que avui divendres arriba al Teatre Auditori Felip Pedrell de Tortosa (20.30 h). L'actriu Alexandra Palomo (Tortosa, 1972) és una de les tres intèrprets de l'obra, al costat de Miquel Malirach i Albert Mora.

Pregunta: El nom de l'obra remet a la música de Johann Sebastian Bach, però a més, esta és una història boja basada en un dels clubs privats més influents del món.

Resposta: És una crítica ferotge a l'estatu quo mundial a través del Club Bilderberg, un club nascut després de la Segona Guerra Mundial, envoltat de secretisme i format per persones d'influència internacional en els

cercles empresarials, acadèmics i polítics. Avui encara funciona.

P: L'obra és una sàtira sobre el control que les elits exercixen sobre nosaltres.

R: Sí, nosaltres hem definit l'obra com un cabaret polític. A través de l'humor, la música i les coreografies riem sense parar, per l'escenari hi desfilen molts personatges que ens servixen per a criticar sense miraments i reflexionar sobre els grans temes d'actualitat. L'Oriol Grau, que és l'autor de la dramaturgia, planteja una reunió del Club Bildelberg en un moment de desconcert generalitzat i en el qual cal tornar a prendre el comandament de les polítiques globals.

P: Amb l'actual context polític i social, no us haurà estat fàcil trobar elements d'inspiració

R: L'obra es va estrenar fa gairebé dos anys i l'argument s'ha anat adaptant a l'actualitat. L'estructura continua sent la mateixa, l'objectiu principal també, però ara, per exemple, ha pres protagonisme Donald Trump. També és cert que vista en perspectiva, la primera versió del text ja era premonitòria. Este darrer any de pandèmia sembla que haja acabat donant la raó a les tesis més surrealistes que ja plantejava l'Oriol Grau quan va presentar l'obra a la

Alexandra Palomo fent del Fitta-33, el seu personatge de 'Les Variacions Bildelberg' d'Oriol Grau. ALBERT RUÉ

L'OBRA

“Per l'escenari hi desfilen molts personatges que ens servixen per a criticar sense miraments i reflexionar sobre els grans temes d'actualitat”

sala Trono de Tarragona.

P: Com us ha condicionat la pandèmia?

R: Després d'estrenar l'obra a Tarragona i fer temporada a l'Escenari Brossa de Barcelona vam començar gira per Catalunya, però el confinament domiciliari ens va obligar a aturar-ho tot. A partir de la primavera vam reprendre les funcions, però amb una renovació d'actors. No vaig poder seguir amb el projecte, perquè visc a Mallorca i la mobilitat ha estat

molt complicada. De fet, gairebé no m'hi he mogut durant tot un any. Este divendres, tornaré a pujar a l'escenari per a representar *Les Variacions Bildelberg*. I a més ho faré a la meua ciutat, davant la família i dels amics. En tinc moltes ganes, pel lloc, per la gent i pel moment.

P: Per al sector cultural, i especialment per al teatre, ha estat un any complicat.

R: La feina ha caigut en picat. Si et dic que s'ha reduït a la meitat,

PANDÈMIA

“La feina ha caigut en picat. Si et dic que s'ha reduït a la meitat, potser em quedo curta”

potser em quedo curta. Han sortit projectes, però esporàdics. Ha estat un any d'alts i baixos emocionals difícils de gestionar. Els actors estem habituats a treballar les emocions tant per a poder interpretar, crear i interioritzar personatges, com també per a assumir el context professional difícil, en el qual avui tens feina i demà no. Així i tot, la pandèmia ens ha sobrepassat. ■